

[Finansministeren.]

Kr. maa derfor fremskaffes ved Laan. Spørgsmaalet bliver da, paa hvilken Maade dette Laan kan tilvejebringes.

Da det maa erkendes, at Samfundet i højeste Grad er interesseret i en lempelig Afvikling og Sanering af den Del af Landbrugets Gældsbyrde, som paa Grund af de ændrede Driftsvilkaar kan tænkes at forårsage større økonomiske Sammenbrud, har Sagen ogsaa stor Interesse for alle Besiddere af Landets Kapital og for Indehaverne af de store Indkomster, hvorfor man har fundet det rigtigt, at dette Laanebeløb tilvejebringes ved, at de nævnte Kredse paalægges en Saneringsydelse, for hvis Beløb der gives Indskyderne Rente, ligesom Laanet senere tilbagebetales. Forslaget gaar ud paa, at Personer, der i Skatteaarene 1936—37 til 1939—40 ansættes til en skattepligtig Indkomst paa mindst 15 000 Kr. eller en skattepligtig Formue paa mindst 100 000 Kr., skal i hvert af de nævnte 4 Skatteaar udrede en Gældssaneringsydelse til Staten saavel af Indkomsten som af Formuen.

Af en Indkomst paa 15 000 Kr. svares 250 Kr., af 20 000 Kr. svares 550 Kr., og Ydelsen stiger derefter til 7 350 Kr. af 100 000 Kr. og 10 pCt. af Resten. Af Formuen udredes Ydelsen med 180 Kr. af 100 000 Kr. Formue, stigende til 13 240 Kr. af 5 Mill. Kr. og 3 pro mille af Resten.

For her i Landet hjemmehørende Selskaber og Foreninger, hvis skattepligtige Indkomst i de nævnte Skatteaar udgør mindst 10 pCt. af den indbetalte Kapital, udredes Gældssaneringsydelsen, for saa vidt angaar den Del af Indkomsten, der overstiger 4 pCt. af den indbetalte Kapital, med 1 pCt., naar Indkomsten ligger under 15 pCt., og stiger til 2,5 pCt., hvor Indkomsten er 30 pCt., men ikke over 50 pCt. For den Del af Indkomsten, der ligger over 50 pCt., svares 3 pCt.

Hvis Ydelsen paalignes en skattepligtig Person saavel af Indkomst som af Formue, sammenlægges Beløbene for hvert af de paagældende Skatteaar og afrundes nedad til det nærmeste med 50 delelige Kronebeløb. Ydelsen forfalder til Betaling henholdsvis 30. September og 31. Marts i hvert af de paagældende Skatteaar, hver Gang med Halvdelen af det for Skatteaaret paalignede Beløb. Ved Udløbet af hvert Skatteaar udstedes der Statsobligationer for det indbetalte Beløb. Disse Statsobligationer, der lyder paa Ihænderhaveren, forrentes med 3½ pCt. p. a. fra den efter Skatteaarets Udløb nærmest følgende 1. Juli. Renten

betales med Halvdelen hver 1. Januar og 1. Juli.

Det vil maaske blive anført, at 3½ pCt. er en lav Rente, men man maa ved Bedømmelsen af dette Spørgsmaal tage i Betragtning, at der her er Tale om en Hjelpeforanstaltning over for Landbrugere, og at Staten ingenlunde er sikret mod en Renteudgift, idet Landbrugernes Renteafgift meget vel kan komme til at ligge under de 3½ pCt., medens den fastsatte Renteindtægt altid vil være sikret Indehaverne af disse Obligationer, idet Staten her staar som Garant og udbetaler Rentebeløbet.

Laanet er uopsigeligt fra Kreditors Side, men kan fra Statens Side helt eller delvis opsiges med 3 Maaneders Varsel. Det afdrages i Løbet af 50 Aar at regne med lige store halvaarlige Afdrag, første Gang pr. 1. Juli 1942, enten ved Udtrækning eller ved Opkøb.

Da der her er Tale om Laan og ikke om en Skat eller anden Afgift, kan Beløbet selvfølgelig ikke fradrages ved Beregning af den skattepligtige Indkomst. For de indbetalte Beløb vil det være nødvendigt at udfærdige dobbelte Kvitteringer, og da Ydernes Antal er stærkt begrænset, vil man finde det mest praktisk, at Beløbet indbetales direkte i Statskassen, hvorefter Kvitteringerne senere ombyttes med Statsobligationer.

Man regner med, at der efter de her foreslaaede Satser skulde indkomme 25 Mill. Kr. aarlig i hvert af de 4 Skatteaar, nemlig 22 Mill. Kr. fra Personer og 3 Mill. Kr. fra Selskaber.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til Tingets velvillige Behandling.

Formanden: Dernæst har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Leje* og *Forslag til Lov om Beskyttelse af Erhvervs virksomheder i lejet Ejendom*.

Som det vil erindres, blev der den 21. Juni 1934 af Indenrigsministeriet nedsat et Udvalg med den Opgave at udarbejde et Lovforslag, indeholdende mere almindelige Regler om Retsforholdet mellem Ejer og Lejer ved Udleje af Beboelseslejligheder og Forretningslokaler. Under dette Udvalgs Arbejde blev der af Ministeriet tillige oversendt en Række andre Spørgsmaal til Udvalgets Overvejelse. Jeg skal i saa Henseende blot nævne Spørgsmaalet om Æn-